

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

10 maart 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR WONEN, STEDELIJK BELEID, INBURGERING EN GELIJKE KANSEN

Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de campagne 'Haha... handicap' van de vzw GRIP

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Crevits tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over paritaire kieslijsten

Vraag om uitleg van de heer Jan Penris tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de gevolgen van de stijging van de basishuurprijzen voor de armste huurders bij sommige huisvestingsmaatschappijen en de vraag of de sociale huisvesting nog wel sociaal blijft

Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen

Donderdag 10 maart 2005

Voorzitter: de heer Jan Penris

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.01 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Marijke Dillen tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de campagne 'Haha... handicap' van de vzw GRIP

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Dillen tot mevrouw Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over de campagne 'Haha... handicap' van de vzw GRIP.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, positieve beeldvorming ten aanzien van personen met een handicap is bijzonder belangrijk en verdient terecht meer aandacht, zeker om vooroordelen en stereotiepen weg te werken en te voorkomen. Een correct beeld over mensen met een handicap is fundamenteel voor de gelijkwaardigheid. Het zou een rijkdom zijn te kunnen kijken naar de persoon achter een beperking en de mogelijkheden en kwaliteiten van die persoon meer te beklemtonen. Dat is een van de mogelijke middelen om personen met een handicap meer gelijke kansen te geven.

Initiatieven om de positieve beeldvorming te verbeteren, moeten ook positieve initiatieven zijn die mee door de personen met een handicap kunnen worden gedragen. Dat is helaas niet altijd het geval. De vzw GRIP (Gelijke Rechten voor Iedere Persoon met een handicap), die tot doel heeft gelijke kansen en rechten voor personen met een handicap te verwezenlijken via beïnvloeding van

de samenleving en het beleid, heeft een sensibiliseringscampagne gelanceerd om deze positieve beeldvorming te bevorderen, onder het motto 'Haha... handicap'.

Handicap is een thema dat snel zwaar geladen wordt, stellen de organisatoren, want het hebben van een handicap is geen lachertje. Humor is net het wapen tegen de moeilijkheden die een handicap met zich meebrengt. Het is een middel dat spanningen overwint en het leven wat aangenamer maakt. Humor is positief kijken naar een beperking. Het spreekt voor zich dat humor subjectief is en door iedereen anders wordt ervaren en gebruikt.

Ik heb de hele campagne die GRIP heeft gelanceerd eens overlopen. Het grootste gedeelte van de campagne is positief en bijzonder leuk opgevat, dat wil ik beklemtonen. Ik denk bijvoorbeeld aan de verschillende cartoons. Ik heb de indruk dat de mensen met een handicap zelf die cartoons ook geestig vinden. Ik verwijs hierbij naar het programma 'Recht op antwoord' van Goedele Liekens waar zelfs de personen met een handicap die in een gelijkaardige situatie zitten als die in de cartoons wordt uitgedrukt, deze geestig vonden.

Helaas is niet de hele campagne geestig. Ik verwijs in het bijzonder naar de televisiespot die allesbehalve grappig is. De spot onder de titel 'pasgeboren' toont een man die zenuwachtig in een ziekenhuisgang zit te wachten op de geboorte van zijn kind. De gynaecoloog feliciteert de vader, die opgelucht reageert, maar het geluk is van korte duur, want de dokter meldt hem het erge nieuws dat de baby blind en doof is en zijn ene been korter dan het andere. Deze spot is bijzonder bevreemdend, zelfs choquerend. De kijker blijft koud en vervreemd achter. Ik weet niet of het de

Dillen

bedoeling is van de organisatoren, maar de spot komt over alsof die een confronterende reactie wil uitlokken bij de kijker.

De spot dient een ernstige boodschap te brengen waarbij humor het allemaal wat relatiever en gemakkelijker moet maken, stellen de organisatoren. Hoe goedbedoeld de intenties ook mogen zijn, in praktijk is deze spot een werkelijke belediging voor personen met een handicap. Er is dan ook veel reactie op deze spot gekomen.

Ik verwijs nogmaals naar het televisieprogramma vorige week waar de organisatoren van GRIP en enkele personen met een handicap werden uitgenodigd. Dat programma wordt telkens afgesloten door een raad van wijzen waarbij verschillende personen van zeer uiteenlopende strekking een mening geven. Deze keer bestond die raad van wijzen onder meer uit de heer Desmet van De Morgen en professor De Bens. De raad was unaniem dat dit er net over was en dat de spot kwetsend en beledigend overkwam, vooral omdat heel veel ouders van kinderen met een handicap op deze manier het hebben van een handicap van hun kind hebben vernomen. Daarom roept de spot bijzonder pijnlijke en moeilijke herinneringen bij vele ouders op. Deze spot doet pijn en had op een andere manier moeten worden gebracht, ook al twijfelt niemand aan de goede bedoelingen van GRIP.

Mevrouw de minister, u bent bevoegd voor gelijke kansen voor personen met een handicap. Positieve beeldvorming is een belangrijk deel van dit beleid. Wat is uw standpunt betreffende deze campagne van GRIP? De vzw GRIP stelt zelf in haar publicaties dat ze samenwerkt met de Vlaamse overheid. Was u vooraf op de hoogte van deze campagne en hebt u een advies mogen geven? Hebt u deze campagne mee gefinancierd?

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik wil me aansluiten bij deze vraag. Zoals mevrouw Dillen benadrukte, staat het buiten kijf dat de vzw GRIP een zeer positieve doelstelling nastreeft en belangrijk werk verricht. De campagne in kwestie bestaat uit een heel aantal onderdelen. Ik kan perfect begrijpen dat er

vragen zijn bij de televisiespot in kwestie. Toen ik de spot voor het eerst zag, vroeg ik me ook af of dit wel op die manier moest.

Mevrouw de minister, hebt u enig zicht op de kostprijs van de volledige campagne? Ik neem immers aan dat de verschillende onderdelen niet van elkaar te onderscheiden zijn. Toen ik in het kader van deze vraag op onderzoek uitging, stootte ik op een interview met de heer Dewilde, de voorlichtingsambtenaar van het Vlaams Fonds. Hij stelt erin dat de positieve beeldvorming heel belangrijk is. Hij ondersteunt de doelstellingen van GRIP en verwijst naar de campagnes die onder meer door GRIP worden gedaan. Wel stelt hij dat die campagnes voor hem ook samen of in coördinatie met het Vlaams Fonds zouden kunnen gebeuren. Wat is uw mening?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, met de twee vorige sprekers heb ik gemeen dat we allemaal nogal actief zijn in de Commissie voor Welzijn. Zoals sommigen echter weten, heb ik ook een culturele kant, waarbij humor vrij prominent aanwezig is. Ik hou me nu al een kleine 20 jaar bezig met een kleinschalig humorfestival in het Kortrijkse, dat erkend is in het kader van het podiumkunstendecreet. Ik meen dus te mogen zeggen dat ik iets van humor afweet. Dit soort vragen wordt heel vaak gesteld, door programmatoren en het publiek. Dit thema is dus niet nieuw. Ik wil er een veeleer filosofische beschouwing bij maken.

De fijnste humor gaat steeds over het leven en de dood, over de relativering van het leven en de ironie die bestaat met betrekking tot onze 'condition humaine'. Humor gaat over het relativiseren van de rol van het individu in de maatschappelijke biotoop en van de geschiedenis van de mensheid in het licht van de onmetelijkheid van tijd en ruimte. Humor is ook vooral evidenties in vraag stellen. Het is veel meer dan oppervlakkig entertainment, dat alleen ter ontspanning dient. Kunstenaars, artiesten, cartoonisten spelen in op die kant van het leven, op het menselijke vermogen tot zelfkrietiek.

Humor speelt een belangrijke rol in de permanente vernieuwing van de samenleving. Humor, ironie en sarcasme hebben een avant-gardebetekenis in het maatschappelijke en politieke debat. Om

Caron

het met een boutade te zeggen: humor zal politiek zijn of niet zijn. De lach relativeert de vastgeroeste patronen in een samenleving en stelt vragen. Is het net niet kenmerkend voor de politiek, die zich richt op de meerderheid, dat die niet bevraagt, maar net bevestigt wat achter ons ligt? Humor, daarentegen, reikt de hand naar wat voor ons ligt.

De lach, in zijn meest ironische en sarcastische vorm, wordt ook aangedreven door emotie en emotionele intelligentie. Het is ook een positief signaal over de wereld. Deze relativering leidt niet tot onverschilligheid en al evenmin tot verzuring. Mocht hoop ontbreken, dan valt er weinig te lachen en veeleer te huilen in de samenleving. In de hedendaagse samenleving, waar egocentrisme en verzuring troef zijn, kan ik niet anders dan ervoor pleiten om meer te lachen. Maatschappelijke relativering, met intelligentie en emotie, kan heel wat verzuring in onze samenleving terugdringen.

Lachen is inderdaad een delicate kwestie. Het is immers ook iets sociaal. Het legt banden van gelijkheid en verschil. Wie lacht met iets of iemand, lacht overigens ook altijd met zichzelf. Wie dit niet kan, vervalt in gekanker op de anderen, die het altijd gedaan hebben. Ligt daar nu niet precies de oorzaak van de verzuring in onze samenleving? Zelfspot en relativering: leg het maar eens uit in een wereld die door onnoemelijke armoede en ellende wordt gekenmerkt. Maar humor is ook een uiting van solidariteit.

Het zou zeer jammer zijn mochten twee belangrijke organisaties als de vzw GRIP, die deze campagne heeft opgezet, en de vzw OpvangTekort, die de grootste aanstoker is van de campagne ertegen, tegenover elkaar blijven staan. Ze vechten allebei voor gelijke kansen voor personen met een handicap in de samenleving. Die mensen hebben al een minderheidspositie. Mevrouw de minister, vindt u niet dat de diverse actoren die opkomen voor die belangen moeten samenwerken in plaats van tegenover elkaar te staan? Bent u bereid daar een bemiddelende en ondersteunende rol in te spelen?

De voorzitter: Mevrouw Guns heeft het woord.

Mevrouw Dominique Guns: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ook ik heb die spot

gezien. Hij is inderdaad vrij schokkend. Hebt u deze spot vooraf of naderhand besproken met de vzw GRIP? Wat is eigenlijk de bedoeling geweest? Misschien hebben ze opzettelijk willen choqueren, om aan te tonen hoe hard de klap soms is bij ouders als hun kind met een zware handicap wordt geboren, en zo het thema meer onder de aandacht te brengen. We moeten ons ervoor hoeden dingen meteen te veroordelen.

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mijnheer de voorzitter, ik merk dat over deze campagne inderdaad verschillende meningen bestaan. Ik meen – en ik denk dat de collega's me terzake steunen – dat in het verleden, toen we aandacht vroegen voor mensen met een handicap, te exclusief de nadruk werd gelegd op zorg of dat er sprake was van paternalisme. Dat laatste vind ik persoonlijk erger.

Precies daarom probeert deze campagne de nadruk te leggen op de kwaliteit en de mogelijkheden van mensen met een handicap, wat een bijdrage moet leveren aan de positieve beeldvorming. Humor is daar een middel toe. Wat dat betreft, kan ik de heer Caron bijtreden. Het is een manier om enerzijds een positief beeld te schetsen en anderzijds te relativeren. De campagne stelt de grens van wat een handicap inhoudt in vraag: geen humor hebben, dat is pas een handicap.

Anderzijds is het de bedoeling met de campagne een groot publiek aan te spreken. Mensen aanspreken, hun aandacht vragen en hen niet afschrikken, vergt een campagne die niet te ernstig of te zwaarmoedig is. Daarom werd voor humor gekozen, omdat humor drempelverlagend werkt.

Ik sta achter deze campagne. Ik heb de televisiespot bekeken naar aanleiding van de vraag, want ik had hem nog niet gezien. De spot in kwestie wil zeker en vast het verwerkingsproces van het krijgen van een kind met een handicap niet minimaliseren, maar wil juist laten zien dat, hoe moeilijk de situatie ook is, er altijd hoop is en er altijd positieve dingen zijn die het leven de moeite waard maken. Er stroomden trouwens ook positieve reacties binnen op deze campagne. Ik weet dat er ook negatieve reacties waren. Een geslaagde campagne lokt nu eenmaal reacties uit. In het algemeen vonden deze mensen het een originele,

Van Brempt

spitsvondige campagne, die bij mensen dingen losmaakt en vooral discussie teweegbrengt. Discussies over esthetiek en smaak zijn steeds erg moeilijk. In alle eerlijkheid vind ik dat politici vaak niet het meest deskundig zijn ter zake. Ik ben dat in eerste instantie ook niet.

De 'Haha ... Handicap'-campagne werd nog tijdens de vorige zittingsperiode ontwikkeld, in het kader van de opdracht van GRIP om te werken aan de sensibilisatie van de ruimere samenleving over de emancipatie van personen met een handicap. GRIP beslist autonoom over de manier en de vorm van campagnevoeren. Met het oog op het versterken van het middenveld subsidieert het gelijkemansbeleid een aantal organisaties op structurele wijze. GRIP is één van deze nominatimorganisaties, die jaarlijks een subsidie krijgen. In ruil voor dat bedrag engageert GRIP zich tot het uitvoeren van bepaalde resultaatsverbintenissen. Eén van deze resultaatsverbintenissen betreft nu net de sensibilisatie van de ruimere samenleving inzake de emancipatie van personen met een handicap, onder meer door het voeren van campagnes.

Deze campagne werd volledig gefinancierd met die jaarlijkse nominatimsubsidie van het gelijkemansbeleid. Dat gebeurde dus niet apart, het is geen projectsubsidie. Ik ben daar dus niet over geraadpleegd. Dat is ook niet zo afgesproken in het akkoord dat bestaat tussen de nominatimorganisaties en het gelijkemansbeleid. Ik ben dus noch vooraf, noch naderhand betrokken geweest bij het evalueren van de campagne.

Mevrouw Jans, ik heb snel een sms gestuurd om de totale kostprijs van de campagne te kennen, maar ik heb nog geen antwoord gekregen. Ik zal u die informatie schriftelijk bezorgen.

Uiteraard ben ik gewonnen voor een maximale samenwerking tussen de verschillende organisaties op het werkveld. Gelukkig zijn we rijk aan dergelijke organisaties. Ik wil dus zeker nagaan of er in de toekomst beter kan worden samengewerkt. De expertise van alle organisaties moet immers maximaal worden gebruikt, los van het feit dat elke organisatie autonoom is en autonoom subsidies ontvangt om een aantal opdrachten uit te voeren.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik denk dat niemand hier kritiek heeft op de totale campagne, met uitzondering van de televisiespot. Het is, in het kader van die positieve beeldvorming, inderdaad belangrijk dat wordt getoond dat elke persoon met een handicap een mens is met kwaliteiten, positieve eigenschappen en veel mogelijkheden. Deze campagne beklemtoont dat.

Toch zou het nuttig zijn mocht er in de toekomst meer worden samengewerkt tussen GRIP, die deze campagnes jaarlijks opzet, en een aantal gehandicaptenorganisaties die ook zeer actief zijn, zoals de vzw OpvangTekort. U hebt dit zelf ook aangehaald. U wees erop dat er veel reacties zijn gekomen, ook positieve. Op de website van GRIP kan men daar een overzicht van krijgen.

De positieve reacties betreffen de hele campagne, en volledig terecht. Daarover is iedereen het eens, maar op de televisiespot bestaat heel wat kritiek. Ik verwijs naar de erg interessante televisie-uitzending van vorige week, waar niet alleen de vzw OpvangTekort, maar ook een aantal zeer boeiende personen met een handicap aan het woord kwamen. In die uitzending waren de aanwezigen het erover eens dat de spot te ver ging.

Omwille van de tragiek die hierachter schuilgaat, was GRIP beter met iets meer omzichtigheid te werk gegaan. Dit past immers niet in de opzet van de humorcampagne. Ik denk dat niemand zal beweren dat deze spot een uiting van humor is. Ik hoop dat GRIP voor de toekomst de nodige lessen trekt uit de reactie op de spot. Wat meer samenwerking had dit kunnen voorkomen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mevrouw Dillen, u moet wel beseffen dat GRIP een organisatie van personen met een handicap is, die wordt bestuurd door personen met een handicap. Zij hebben deze campagne uitgetekend. We moeten een zekere terughoudendheid aan de dag leggen bij het oordelen daarover.

Ik pleit voor samenwerking, maar ik pleit er niet voor dit uit de handen van GRIP te nemen, inte-

Caron

gendeel. Wel wil ik vermijden dat er in de wereld van de personen met een handicap kloven ontstaan. In die bevolkingsgroep zal wel sprake zijn van eenzelfde politiek spectrum als in de samenleving in haar geheel. Mensen houden er immers verschillende gedachten, filosofieën en ideologieën op na. Ook daar zullen die tegenstellingen dus wel bestaan. Het zou echter heel erg jammer zijn, mochten wij politici daar een interne tegenstelling gaan oproepen.

Ik pleit dus voor samenwerking en begrip. Als personen met een handicap menen dat ze zich zo moeten uiten, in een campagne die tenslotte over hun beeldvorming gaat, dan moeten wij terughoudend zijn. Ik pleit voor overleg opdat die campagne een maximale impact zou kunnen hebben op de beeldvorming.

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: De heer Caron heeft me net de cijfers bezorgd over de kostprijs. Dat is helemaal geen geheim, maar ik had de cijfers beter ook bij gehad.

De campagne kostte in totaal 473.000 euro. Daarbij moet worden vermeld dat 90 procent van de advertentieruimte en de zendtijd gratis werd verkregen. Anders had dat bedrag onnoemelijk veel hoger gelegen, daar er werd gewerkt met televisiespots. Ik wil de heer Caron bedanken voor zijn hulp.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Hilde Crevits tot mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over paritaire kieslijsten

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Crevits tot mevrouw Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over paritaire kieslijsten.

Mevrouw Crevits heeft het woord.

Mevrouw Hilde Crevits: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, u en minister Keulen hebben een tijdje geleden aangekondigd dat de Vlaamse Regering drie belangrijke beslissingen heeft genomen voor de komende gemeenteraadsverkiezingen. De lijststem wordt afgeschaft, er moeten net zo veel mannen als vrouwen op de lijst staan, en minstens één van de drie eersten in de rangschikking op de lijst moet een vrouw zijn.

Dat akkoord moet nu uiteraard voort worden uitgewerkt in een ontwerp van kiesdecreet. We hebben daar al wat ervaringen mee. Bij de Vlaamse en federale verkiezingen golden reeds de regels dat er net zoveel mannen als vrouwen moeten zijn en dat er een vrouw moet zijn bij de eerste drie. Deze maatregelen lijken me positief. Over de provincieraadsverkiezingen is nog geen beslissing genomen. Deze quota lijken me nuttig en nodig. Slechts 27 procent van de Vlaamse gemeenteraadsleden is een vrouw. Bij de schepenen ligt dat aandeel nog lager, op 18 procent, en bij de burgemeesters zou slechts 7,4 procent een vrouw zijn. De kranten hebben vol gestaan van die cijfers. Zelf kom ik uit een gemeente waar net zo veel mannen als vrouwen zetelen in het schepencollege. Wij hebben dus al een ruime voorsprong.

Mevrouw de minister, u hebt de hoop uitgedrukt dat door die regel een derde van de verkozenen in de gemeenteraad vrouwen zouden zijn. In een persmededeling verklaarde u dat, indien die maatregel niet zou slagen, er nog drastischere maatregelen nodig zouden zijn.

In talrijke gemeenten heeft de aankondiging in de kranten voor opschudding gezorgd. Partijen zijn nu al bezig met het zoeken naar kandidaten voor de gemeenteraadsverkiezingen van 2006. Ze gaan uiteraard ook op zoek naar vrouwen die zich kandidaat willen stellen.

U kondigde een campagne aan om iedereen warm te maken voor de lokale politiek. Hebt u al concrete voorstellen over hoe die campagne er precies zal uitzien? Wat is de timing voor het opstarten van die campagne? Hebt u in uw begroting voorzien in een budget voor die campagne? Zo ja, over welk bedrag gaat het? Het lijkt me van belang dat

Crevits

heel tijdig met dergelijke campagnes wordt begonnen. Over minder dan 2 jaar is het immers zover.

Welke initiatieven zult u nog nemen om vrouwen ertoe aan te zetten in de politiek te gaan? Bij de Vlaamse verkiezingen van vorig jaar was dit wellicht vrij eenvoudig. De kiesomschrijving was immers vrij groot. Hier is sprake van lokale lijsten, met heel specifieke problemen. Bent u van plan het hiertoe aansporen van vrouwen over te laten aan de creativiteit van de lokale afdelingen? Of zult u heel concrete initiatieven nemen? Zo ja, is ook hiervoor in budgetten voorzien?

Ik ben wel wat bezorgd voor de toekomst. Ervoor zorgen dat vrouwen in de politiek gaan is één ding, ervoor zorgen dat ze niet afhaken is iets anders. De voorbije jaren steeg het aantal vrouwen in de politiek gestaag. Uit een studie van enkele maanden geleden van de Universiteit Gent, die nog niet gepubliceerd is, blijkt echter dat het aantal vrouwen die afhaken al evenmin gering is. Vrouwen raken soms wel eens gedemotiveerd, omwille van tal van redenen. In de toekomst zullen we hier ook aandacht aan moeten besteden. Het is immers belangrijk vrouwen warm te houden voor de politiek.

Bent u het eens met de stelling dat vooral de organisaties van het middenveld hierbij nog sterker dan vroeger moeten worden betrokken, net om dat draaideureffect tegen te gaan? Vrouwen beschikken vandaag misschien wel minder dan mannen over netwerken van contacten. Ze staan terzake misschien iets minder ver dan mannen. Bent u bereid om nu en in de toekomst budgetten ter beschikking te stellen om die netwerkvorming te versterken?

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de minister, u hebt inderdaad aangekondigd een aantal belangrijke beslissingen te nemen om bij de gemeenteraadsverkiezingen, die niet meer veraf liggen, meer vrouwen in de politiek te krijgen. Als ik de pers goed heb begrepen, hebt u in dat verband gepleit voor het invoeren van quota voor de gemeenteraadsverkiezingen van volgend jaar,

hoewel u zich in uw beleidsnota geen voorstander had getoond van quota.

Zoals u weet, is mijn fractie helemaal geen voorstander van quota. We zijn tegen elke vorm van discriminatie, dus ook tegen positieve discriminatie. Volgens mij zullen die quota in het nadeel van vrouwen in de politiek in het algemeen uitvallen. Ze zullen prestigeverlies lijden, daar ze al snel het verwijt zullen krijgen dat ze niet zetelen omwille van hun capaciteiten en kwaliteiten en al evenmin omwille van hun kennis en interesse, maar enkel en alleen omdat ze vrouw zijn.

Quota zullen vrouwen niet echt vooruit helpen. Ik zit al geruime tijd in de politiek. Ik heb al diverse sensibilisatiecampagnes meegemaakt. Ik geloof niet meer in die campagnes om vrouwen ervan te overtuigen in de politiek te gaan. Daar is meer voor nodig.

Het lijkt me belangrijk dat er eerst van binnen uit wordt gewerkt. Momenteel werkt de politiek immers allesbehalve vrouwvriendelijk. Dan heb ik het over de dagen waarop het parlement zetelt of tijdstippen waarop partijen vergaderen. Dan heb ik het ook over mijn partij. Ik denk dat dit voor alle partijen geldt. Ook lopen gemeenteraadszittingen soms erg uit. Zelfs in een heel gemakkelijk te besturen gemeente als Schilde duurt de vergadering soms tot middernacht. Dit alles is alleszins niet vrouwvriendelijk, althans voor vrouwen die kinderen hebben. Voor wie geen kinderen heeft, liggen de zaken heel anders, maar ik heb het over vrouwen met kinderen tot zestien jaar. Ik heb immers de indruk dat kinderen meer moeten worden gecontroleerd tussen hun twaalfde en hun zeventiende dan toen ze nog in de wieg lagen of in de kleuterklas zaten. De politiek is weinig gezinsvriendelijk georganiseerd. Mevrouw de minister, wilt u niet overwegen om op dat vlak maatregelen te nemen? Dan denk ik aan parlementen die vergaderen op familievriendelijke uren. Ook zouden een aantal raden wel eens in kinderopvang kunnen voorzien.

Dat is geen sciencefiction. In de Scandinavische landen is het de realiteit, met als resultaat dat die landen het grootste aantal vrouwen in de politiek hebben, die er ook daadwerkelijk blijven en er belangrijke posten bekleden. Mevrouw de minis-

Dillen

ter, wilt u dergelijke maatregelen uitwerken om het politieke bedrijf wat meer gezins- en vrouwvriendelijk te maken?

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mijnheer de voorzitter, op 23 februari jongstleden lanceerde ik naar aanleiding van de viering van 100 jaar vrouwenstrijd een campagne met een aantal provocerende en absurde slogans, waaronder 'Vrouwen in de politiek, is dat wel verantwoord?'

Misschien is die slogan nog wel het minst absurd. Natuurlijk vindt iedereen het onzin als wordt gesteld dat vrouwen geen recht hebben op een bankrekening. Ik heb echter de indruk, zeker naar aanleiding van het debat dat overal wordt gevoerd, dat de vraag of vrouwen wel een plaats hebben in de politiek ook vandaag nog leeft. Dat is een reden om te blijven sensibiliseren en campagne te blijven voeren.

Voor die campagne en naar aanleiding van de besprekingen die toen gaande waren over de vraag welke maatregelen we moeten nemen met het oog op de lokale verkiezingen van 2006, heb ik op 6 januari verschillende politieke vrouwengroepen ontvangen. Ik heb met hen afgesproken te zullen ageren voor die 50/50-verhouding, maar ook dat ik een actieplan zou opstellen. In het voorjaar zou ik alle gelijkekansenactoren – vertegenwoordigers van vrouwenorganisaties en politieke vrouwengroepen, provinciale en lokale gelijkekansenambtenaren, onderzoekers, enzovoort – betrekken bij het opstellen van dat actieplan. We zijn daar nu mee bezig. Het is nog lang niet afgerond. De concrete uitwerking zal in samenspraak met alle betrokken actoren uit het middenveld gebeuren.

Het budget voor deze campagne is ook nog niet bepaald en zal uiteraard afhankelijk zijn van het totaalbudget waarin in de begroting 2006 van de cel Gelijke Kansen in Vlaanderen voor communicatieacties kan worden voorzien. Dat hangt af van de algemene begrotingsbesprekingen. Ik zal daar uiteraard de nodige budgetten voor indienen. Anderzijds bestaat het actieplan uit de opmaak van sensibilisatiepakketten, die ik straks zal toe-

lichten. Er is dus enerzijds een sensibiliseringspakket en anderzijds een campagnepakket.

'Gelijke Kansen in Vlaanderen' zal in samenwerking met de VVSG en de VVP worden uitgewerkt. Dat is ook een antwoord op de vraag over de lokale inbedding. Er is uiteraard een heel groot verschil tussen verkiezingen voor de gemeenteraad en voor het Vlaams Parlement of de Kamer bijvoorbeeld. De betrokkenheid van de VVSG en de VVP is wat dat betreft bijzonder belangrijk.

Die pakketten omvatten onder meer draaiboeken voor activiteiten en informatieve brochures die de provinciale emancipatieambtenaren ook inhoudelijk zullen ondersteunen. Zo is met de provinciale emancipatieambtenaren afgesproken dat zij in dit kader activiteiten zullen ontplooien. Het budget voor de aanmaak van de sensibiliseringspakketten is nog niet volledig bepaald en zal afhangen van het budget 2006.

U vroeg of vrouwen sneller uit de politiek stappen. Er is een onderzoek verricht onder de titel 'Ontwikkelingsdynamieken in de participatie van vrouwen als lokale mandatarissen. Een onderzoek naar de positie van de Vlaamse lokale politica's'. De onderzoekers stellen niet vast dat vrouwen meer afhaken dan mannen, in tegenstelling tot wat u zegt, maar wel dat er nog steeds een probleem is wat betreft de instroom van vrouwen. Die instroom wil ik stimuleren door middel van de acties.

Mevrouw Dillen, het stoort me een beetje dat elke keer als dit debat wordt gevoerd, er wordt gezegd dat het toch aankomt op bekwaamheid en een goed politicus zijn, veeleer dan op het man of vrouw zijn. Deze opmerking hoor ik anders nooit. Ik heb nooit gehoord dat mannen een deskundigheidsproef moesten afleggen om in de politiek te stappen. In een democratie zijn er regels waarvan de belangrijkste is dat de kiezer beslist. We moeten daarom de twee maatregelen samen zien, namelijk het neutraliseren van de lijststem voor de lokale verkiezingen en de helft vrouwen op de lijsten.

Het is vaak heel moeilijk op de lijst te geraken of een goede plaats te krijgen. Natuurlijk ligt de verantwoordelijkheid hiervoor in eerste instantie bij de partijen, maar het zijn net de partijen die

Van Brempt

in het verleden – en dat geldt voor alle partijen –, te weinig hun verantwoordelijkheid hebben opgenomen. Tot spijt van wie het benijdt, is sinds het invoeren van de quota de sprong gemaakt omdat we de partijen hebben verplicht om vrouwen op te nemen op hun lijst. Ik herinner nog eens aan de cijfers. Sinds de jongste verkiezingen voor bijvoorbeeld de Kamer zijn er 80 percent meer vrouwen vertegenwoordigd. Ik zie geen andere reden daarvoor dan de invoering van de quota.

Het zou ook bijzonder grof zijn dat ik nog geen maand na het indienen van de beleidsnota, ze al niet meer zou volgen. Ik geef wel geen enkele garantie dat ik niet eens iets anders zal doen dan wat aanvankelijk in de beleidsnota staat. In de beleidsnota staat letterlijk wat we vandaag realiseren, namelijk quota invoeren voor de komende gemeenteraadsverkiezingen. De discussie over quota op de arbeidsmarkt is een andere discussie. Ik ben daar geen voorstander van, omdat ik het nut er niet van inzie. Er is een groot verschil tussen een arbeidsmarkt en een democratie. Het is mijn overtuiging dat een democratie maar goed functioneert als er een goede vertegenwoordiging is van de bevolking. Democratie heeft immers te maken met het in evenwicht brengen van verschillende belangen.

Zijn vrouwen niet geïnteresseerd in politiek? Dat is na de bekwaamheid de tweede reden die wordt aangevoerd. Vrouwen zijn wel geïnteresseerd om te participeren in ouderverenigingen, natuurverenigingen, milieubewegingen, enzovoort. Vrouwen hebben wel een groot engagement, maar er bestaat een verkeerd beeld van wat politiek is, en zeker wat lokale politiek is.

Lokale politiek gaat over de inrichting van een veilige schoolomgeving of een straat, of er al dan niet moet worden geïnvesteerd in een kribbe enzovoort. Deze zaken interesseren vrouwen uitermate, alleen is het beeld dat rond politiek hangt vaak helemaal anders en handelt het over macht, kibbelende politici en dergelijke. Het klopt dat vrouwen daar minder in zijn geïnteresseerd. Ik wil werken aan het sensibiliseren van de thema's uit de lokale politiek en wat het belang ervan is voor vrouwen en mannen. Ik ben ervan overtuigd dat dit een groot effect kan hebben op de interesse van mannen en vrouwen voor de lokale politiek.

Uiteraard vind ik dat middenveldorganisaties een belangrijke rol spelen in de organisatie van vorming inzake politieke besluitvorming. Dergelijke vorming kan worden ondersteund via budgetten die 'Gelijke Kansen in Vlaanderen' vrijmaakt voor projectsubsidies. Eén van de vier thema's waarrond organisaties projectaanvragen kunnen indienen, is immers het thema besluitvorming.

Ik wil erop wijzen dat het budget voor Gelijke Kansen een minibudget is en dat we dit in alle bescheidenheid moeten doen.

De voorzitter: Mevrouw Crevits heeft het woord.

Mevrouw Hilde Crevits: Mevrouw de minister, bedoelt u dat in 2005 alleen de sensibiliseringscampagne zal worden gevoerd en dat in de budgetten voor de inhoudelijke campagne pas worden voorzien in 2006?

Minister Kathleen Van Brempt: Er is een duidelijk onderscheid tussen een campagne die is gericht op verkiezingen en een die is gericht op het warm maken voor de lokale politiek. In 2005 zullen we nog wel een initiatief nemen, maar de echte campagne is voor 2006. Dat heeft te maken met de budgettaire beperkingen.

Mevrouw Hilde Crevits: Inzake het draaideureffect van het instappen en terug uitstappen van vrouwen in de politiek, heb ik vernomen dat het middenveld vragende partij is om meer middelen ter beschikking te krijgen om aan vorming voor vrouwen te doen en hen ook warm te blijven maken voor de politiek. U zegt dat het budget zeer klein is, maar we moeten misschien onderzoeken hoe we de middelen kunnen vergroten. Het probleem bestaat vandaag, maar er wordt weinig tot geen aandacht aan besteed.

Inzake de vergadercultuur is het mijn ervaring en overtuiging dat hoe meer vrouwen er in de politiek komen, hoe groter de kans is dat de vergadercultuur aan hen zal worden aangepast.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de minister, ik betreur dat u niet hebt geantwoord op mijn vraag om de politiek meer gezins- en vrouwvriendelijk te maken. We hebben niet veel studies nodig, we moeten maar kijken naar de Scandinavische lan-

Dillen

den waar een aantal ongelooflijk nuttige en interessante ideeën kunnen halen. Misschien krijgen we de gelegenheid om hierover op een later tijdstip eens ten gronde te debatteren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *De heer Christian Verougstraete treedt als voorzitter op.*

Vraag om uitleg van de heer Jan Penris tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de gevolgen van de stijging van de basishuurprijzen voor de armste huurders bij sommige huisvestingsmaatschappijen en de vraag of de sociale huisvesting nog wel sociaal blijft

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Penris tot de heer Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de gevolgen van de stijging van de basishuurprijzen voor de armste huurders bij sommige huisvestingsmaatschappijen en de vraag of de sociale huisvesting nog wel sociaal blijft.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, door de systematische daling van de gemiddelde inkomenscoëfficiënten bij veel socialehuisvestingsmaatschappijen, dalen ook de huurinkomsten van deze maatschappijen. Veel huisvestingsmaatschappijen reageren met een huuropslag via een verhoging van de basishuurprijzen om deze minderinkomsten te compenseren. De wetgeving voorziet echter in bepaalde grenzen om de betaalbaarheid van sociale woningen veilig te stellen: de reëel te betalen huurprijs mag immers nooit hoger zijn dan de normale huurwaarde van de woning en niet meer bedragen dan een zestigste van het netto belastbaar jaarincome, ofwel een vijfde van het maandinkomen van de huurder. Het socialehuurbesluit voorziet echter ook in een minimumhuurprijs: de reële huurprijs mag in geen geval lager zijn dan de helft

van de basishuurprijs, zo bepaalt artikel 13 paragraaf 4.

Enerzijds is er allerminst een objectieve basis voor de huurprijsverhogingen die nu in vele maatschappijen worden doorgevoerd. Huuropslag wegens minderinkomsten doet zich uiteraard het vaakst voor bij maatschappijen met een grote concentratie aan huurders met een laag inkomen. Uit een vergelijking blijkt dat de armere huurders van armere maatschappijen zwaarder getroffen worden door huuropslag dan de relatief beter verdienende huurders van 'rijkere' maatschappijen. De gemiddelde basishuurprijzen zouden volgens cijfers van de Vereniging van Vlaamse Huisvestingsmaatschappijen, of VVH, tussen huisvestingsmaatschappijen onderling variëren van 160 tot 425 euro.

Anderzijds vallen de waarborgen voor de betaalbaarheid voor mensen met de laagste inkomens vanaf een bepaald punt weg. Aangezien de huurprijs niet hoger mag zijn dan 20 percent van het maandelijkse inkomen van de huurder, heeft een stijging van de basishuur tot boven een bepaald bedrag voor de meeste huurders geen gevolgen meer. Vanaf dat bedrag betaalt immers elke huurder 20 percent of een vijfde van zijn inkomen, tenzij hij die andere grens bereikt van de normale huurwaarde.

Een verdere verhoging van de basishuurprijs boven dat bedrag zou volgens berichten van de VVH slechts gevolgen hebben voor de allerarmste huurders die de minimumhuurprijs betalen, die gelijk is met – want in geen geval lager dan – de helft van de basishuurprijs, zoals ik eerder aantoonde. De armste huurders worden aldus het slachtoffer van de slechte financiële positie van de huisvestingsmaatschappij. Zij moeten immers een steeds maar groter deel van hun inkomen afdragen aan huur. Volgens cijfers van de VVH zou 5 percent van alle huurders met een inkomenscoëfficiënt onder de 0,5 meer dan 210 euro huur betalen en bij een aantal maatschappijen zou dit bedrag zelfs oplopen tot 260 euro.

Mijnheer de minister, bent u op de hoogte van deze gegevens? Kan het grote verschil tussen de gemiddelde basishuurprijzen van de verschillende maatschappijen nog objectief verantwoord worden?

Penris

Bent u ervan op de hoogte dat de armste huurders bij sommige huisvestingsmaatschappijen opdraaien voor de tekorten van de maatschappij – via de wetsbepaling dat de reële huurprijs minimum de helft moet bedragen van de basishuurprijs – en zo het slachtoffer dreigen te worden van de slechte financiële situatie van hun maatschappij en van de huidige sociale huurwetgeving meer in het algemeen? Acht u deze situaties aanvaardbaar?

Acht u huurprijzen van 210 of zelfs 260 euro nog sociaal als het om huurders gaat met een minimuminkomen? Zult u maatregelen nemen naar aanleiding van het nieuw op te maken socialehuurbesluit om met deze wantoestanden af te rekenen?

De voorzitter: Mevrouw Guns heeft het woord.

Mevrouw Dominique Guns: Mijnheer Penris, de basishuurprijs ligt tussen de 3 en de 9 percent. Tijdens hoorzittingen in de vorige legislatuur hebben we gehoord dat bepaalde huurmaatschappijen tegen alle normen in veel te lang de laagste basishuurpercentages hebben genomen. De maximumhuurprijs die moet worden betaald, is maximum 20 percent van het inkomen. Als u het dus hebt over 260 euro, gaat dat over mensen met een inkomen van ongeveer 50.000 frank. Bij sommige huisvestingsmaatschappijen was er wel degelijk nood aan een inhaalmanoeuvre omdat ze gedurende 15 of 20 jaar geen indexeringen van de huurprijzen hadden gedaan. Als de prijzen vandaag worden aangepast, heeft dat natuurlijk een groot effect.

We hebben tijdens een hoorzitting gehoord dat er soms slechts 1.500 frank huur werd betaald. U weet dat dit niet meer realistisch is. Het is jammer dat een en ander vooral mensen met de laagste inkomens treft, en ik spreek dan over mensen met een inkomen van 21.000 frank. Mijnheer de minister, u hebt ooit gezegd dat voor sommigen het gsm-gebruik meer kost dan de huur. We moeten realistisch blijven en de maatschappijen moeten overleven. Als we blijven doorgaan met extreem lage huurprijzen, stevenen we af op het failliet van die maatschappijen. De minister doet al een tegemoetkoming van 11 miljoen euro aan de maatschappijen met de minste inkomsten. Ik noem een huur van 1.500 frank echter niet meer normaal.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, de becijfering van de huurprijzen in de sociale huisvesting is een formule die weinig bekend is. Een aantal oud-strijders in deze commissie zijn er wel mee vertrouwd. Om de basishuurprijs te bepalen zit je met een vork van 3 tot 9 percent van de geactualiseerde kostprijs van de constructie, namelijk de woningen of appartementen. Dat betekent meestal dat als een maatschappij de betere huurders heeft, de huurprijs zal worden afgestemd in de richting van de 3 percent, en bij een maatschappij met de zwakkere huurders zal dat meer naar de 9 percent gaan. Dat is een paradox, maar de maatschappij moet uit de kosten geraken.

De uitkomst van de vork tussen de 3 en 9 percent op de geactualiseerde kostprijs van de constructie is de basishuurprijs. De reële huurprijs is minimaal de helft van de basishuurprijs. Dat is het bedrag dat de grootste groep van huurders moet betalen. Dan zitten we nog altijd met een gemiddelde huurprijs in de sector van de sociale huisvesting die varieert tussen 180 en 250 euro per maand. Ter vergelijking: de gemiddelde huurprijs in de privé-sector bedraagt circa 500 euro per maand.

De kwaliteit van het aanbod in de socialehuisvestingssector wordt door de huurders hoger geacht dan die op de privé-markt. Daar bestaat vaak een probleem in de prijs-kwaliteitverhouding.

Mevrouw Guns heeft al verwezen naar het feit dat ik opnieuw 11 miljoen euro heb vrijgemaakt om de meest noodlijdende en kwetsbare maatschappijen te ondersteunen, niet alleen om hun werking overeind te houden, maar ook om ervoor te zorgen dat ze nog altijd sociaal kunnen verhuren. De sector kampt met een negatief beeld, terwijl bij onafhankelijke onderzoeken de huurder van de sociale huisvesting een tevreden huurder is.

Vandaag zijn er heel wat mensen op de privé-huurmarkt die wachten op een sociale woning, niet alleen omwille van de betaalbare huurprijzen, maar vooral ook omwille van de kwaliteit. Vandaag is de drempel helemaal weg, terwijl een tot twee generaties geleden heel wat mensen niet in een sociale woning wilden wonen. Nu is de kwaliteit goed en de woningen zijn betaalbaar. De

Keulen

sociale huisvesting is slachtoffer van haar eigen succes. De attractiviteit is groot, en dat is de verdienste van de bijna 100 maatschappijen die op het terrein actief zijn en van de mensen van de administratie en de opeenvolgende beleidsverantwoordelijken.

Er zijn een aantal structurele problemen. Vandaag wordt er meer dan ooit een welzijnspubliek gehuisvest. Waar tot één generatie geleden de fabrieksarbeider, de politieman of de onderwijzer nog deel uitmaakten van het huurderspotentieel, zijn dat vandaag vooral mensen die zijn aangewezen op een vervangingsinkomen, de kwetsbaren in onze samenleving waar we voor moeten opkomen en waar we verantwoordelijkheid voor moeten dragen. Het profiel is dat van de alleenstaande moeders met kinderen, de allochtone medeburgers en de gepensioneerden met een laag inkomen. Die mensen moeten worden geholpen. Aan de ene kant moet de huisvesting betaalbaar blijven, maar aan de andere kant moet de werking van de maatschappijen gegarandeerd kunnen blijven.

In veel gevallen betalen huurders de helft van de huurprijs die normaal moet worden betaald op de privé-markt, of zelfs lager. Er zijn ook 16.000 huurders die minder dan 100 euro huur per maand betalen. Dat heeft te maken met het feit dat het over lage inkomens gaat en over maatschappijen die nagelaten hebben om inhaalbewegingen door te voeren. Sommige maatschappijen hebben meer dan 10 jaar lang nagelaten om de huurprijs te actualiseren. Ik begrijp dit vanuit sociaal oogpunt, maar er is toch ook een verantwoordelijkheid ten aanzien van de huisvestingsmaatschappij en van de samenleving. Ook het VOB, de koepel van de huurdersbonden, zegt dat een vijfde van het inkomen kan worden besteed aan huisvesting. Huisvesting is samen met drinkbaar water en eten de meest primaire behoefte. Onderwijs is ook van kapitaal belang, maar zonder een dak boven uw hoofd, ga je dood.

Ik heb al aangegeven hoe de huurprijzen worden berekend. Ik zal u mijn uitgebreid schriftelijk antwoord overmaken zodat u het kan lezen, mijnheer Penris.

U vroeg naar wat we aan het probleem zullen doen in de toekomst. In het nieuwe socialehuur-

besluit moeten we er werk van maken niet meer te vertrekken van de huidige formule, maar van een reëel besteedbaar inkomen. Ik heb een werkgroep van specialisten belast na te gaan hoe we dat op een haalbare manier zullen uitwerken. De werkgroep bevat mensen van de VHM en van de afdeling Woonbeleid. Soms hoor ik getallen als een vierde of een vijfde van het inkomen, maar pin me hier niet op vast. Door de feit dat de huurprijs minimaal de helft moet zijn van de basishuurprijs, ligt die soms hoger dan een vijfde van het inkomen.

De situatie van onze huisvestingsmaatschappijen is inmiddels verbeterd. In 2003 waren er nog 30 die hun boekjaar afsloten met een negatief resultaat op de rekening-courant voor een totaal bedrag van 25,3 miljoen euro. In 2004 waren er nog 16 maatschappijen met een negatief saldo van 13,3 miljoen euro. Door het feit dat een aantal zaken nauwgezet worden opgevolgd, de huurprijzen werden geactualiseerd en met de hulp van de 11 miljoen euro, zijn we erin geslaagd de positie van de huisvestingsmaatschappijen te verbeteren.

In het nieuwe socialehuurbesluit zal de betaalbaarheid van de sociale huisvesting alleszins een belangrijk punt zijn.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. U hebt terecht aangehaald dat er structurele problemen zijn die om een structurele oplossing schreeuwen. Ik heb genoteerd dat u over een aantal zaken nog altijd aan het studeren bent en ook een werkgroep onderzoekt of het reëel besteedbaar inkomen van de sociale huurder als uitgangspunt kan worden genomen voor de berekening van de huurprijs. Ik leid daaruit af dat het socialehuurbesluit nog niet voor morgen zal zijn, tenzij u die werkgroep onder grote tijdsdruk zou zetten. Ik ben dus in zeer blijde verwachting.

Minister Marino Keulen: Ik heb het engagement genomen dat het socialehuurbesluit er begin volgend jaar zal zijn. Ik heb me voorgenomen om er midden dit jaar mee naar het parlement te komen. Dat engagement blijft tot nader order overeind.

Er zit zeker tijdsdruk op. Het gaat ook niet om een eenvoudige problematiek; het gaat om autonome huisvestingsmaatschappijen. Er zijn nog

Keulen

altijd mensen, ook in deze commissie, die denken dat dat filialen zijn van de overheid die ik kan aansturen en die op mijn commando moeten marcheren. Het gaat echter over coöperatieve, commanditaire of zelfs naamloze vennootschappen met een eigen raad van bestuur en een volledig autonome werking. De overheid geeft subsidies om huisvestingsprojecten, namelijk de bouw van appartementen of woningen, te helpen financieren. De maatschappijen betalen echter hun eigen werking en leggen hun eigen klemtonen.

We zijn deels de gevangene van de keuze die we hebben gemaakt om de armsten in onze samenleving bij prioriteit te huisvesten. Vanuit menselijk oogpunt is daar heel veel voor te zeggen, maar deze keuze weegt op de financiële leefbaarheid van de maatschappijen. We zitten gevangen in een verhaal van een sector die kwalitatief, degelijk en betaalbaar is en daardoor heel aantrekkelijk, maar die werkt in een samenleving waar voor ieder probleem de overheid morgen al een oplossing moet hebben gevonden.

De afgelopen 5 jaar is er gigantisch veel geïnvesteerd in die sector. Ik verwijs naar de 11 miljoen euro, die nu voor de derde keer wordt gegeven, en naar de investeringsbudgetten. Er is nooit meer geld naar de sociale huisvesting gegaan. De paradox is dat de beeldvorming nooit zo negatief is geweest. Het heeft te maken met de aantrekkelijkheid en de structuur van de samenleving waar een aantal netwerken op het niveau van de familie en de buurt zijn afgebrokkeld. De overheid wordt bevraagd op allerlei domeinen. Ze is verplicht hulp te bieden aan de zwaksten en meest kansarmen, maar ze wordt geconfronteerd met de limieten van haar eigen begrotingsmogelijkheden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.08 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP : Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN : Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

